

Mál nr. 116/2026

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Barnatrygging.

Tilkynningarfrestur.

Gögn.

1. Málskot móttakið 10. mars 2026 ásamt fylgiskjöllum.
2. Athugasemdir V, dags. 26. mars 2026, ásamt fylgiskjöllum.
3. Viðbótarathugasemdir M, dags. 2. apríl 2026.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að V hafi hafnað því að greiða bætur úr barnatryggingu vegna sonar M, sem hafi greinst með sykursýki. M vill ekki una þeirri niðurstöðu. Í málskoti bendir M á að um sé að ræða sjúkdóm til lífstíðar og engin von um lækningu sé í sjónmáli. Hafi M engar ábendingar fengið um mögulegar bætur vegna veikinda sonarins, hvorki frá heilbrigðisstarfsfólki né V. Tímafrestitinn sem V byggir neitun á sé að finna í lögum um vátryggingarsamninga nr. 30/2004. Í sömu lögum komi þó fram í c-lið 12. gr. að vátryggingafélag skuli afhenda viðskiptavinum skírteini til staðfestingar á samningi og vísa til skilmála hans, auk þess að afhenda skilmálana sjálfa. Í skírteininu skuli koma fram áréttning um að viðskiptavinur kynni sér ákvæði um fresti til að tilkynna um vátryggingaratburð. Þetta leggi skýra upplýsingaskyldu á V um að vekja athygli á slíkum frestum. Ekki verði séð af skilmálum fyrir trygginguna að þar sé með nokkrum hætti vikið að tímafrestum í þessu sambandi né að vátryggingartaki sé með neinu móti hvattur til að kynna sér tímafresti. Það sé því ekki útilokað að V hafi vanrækt skýra upplýsingaskyldu sína sem sé jafnframt lögbundin skv. ofangreindu lagaákvæði.

Í athugasemdum V kemur fram að M hafi tilkynnt V um veikindi sonar síns 5. janúar 2026. Um sé að ræða veikindi sem hafi komið upp í byrjun febrúar 2023. Í kjölfarið hafi verið kallað eftir gögnum frá Landspítala (LSH). Hafi þau gögn borist V 17. febrúar sl. Í kjölfarið hafi málið verið tekið til skoðunar og afstaða tekin til bótaskyldu úr barnatryggingu þeirri sem í gildi hafi verið við upphaf veikinda sonar M. Bendir V á að gögnin frá LSH staðfesti að 2. febrúar 2023 hafi sonur M átt þar komu vegna aukins þorsta og þvagútskilnaðar sl. 3 vikur auk þyngdartaps. Blóðsykur mælist 23,4. Farið hafi verið yfir niðurstöður og staðfest að um nýgreinda sykursýki 1 sé að ræða. V bendir einnig á að í 124. gr. vátryggingasamningalaga nr. 30 /2004 segi: „*Frestur til að tilkynna um vátryggingaratburð í slysa-, sjúkra- eða heilsutryggingum og til lögfræðilegra aðgerða. Sá sem rétt á til bóta samkvæmt slysatryggingu, sjúkratryggingu eða heilsutryggingu með eða án uppsagnarréttar glatar þeim rétti ef krafa er ekki gerð um bætur til félagsins innan árs frá því að hann fékk vitneskju um þau atvik sem hún er reist á.*“ Telur V að á grundvelli fyrirbyggjandi gagna sé ljóst að afleiðingar þessara veikinda hafi legið fyrir í febrúar 2023 en málið hafi ekki verið tilkynnt V fyrr en í ársbyrjun 2026. Með hliðsjón af því telur V að málið sé of seint tilkynnt og bótaréttur því ekki til staðar.

Í viðbótarathugasemdum M eru færð frekari rök fyrir kröfu til bóta úr tryggingunni hjá V.

Álit.

Í 1. mgr. 124 gr. laga um vátryggingarsamninga segir eftirfarandi: „*Sá sem rétt á til bóta samkvæmt slysatryggingu, sjúkratryggingu eða heilsutryggingu með eða án uppsagnarréttar glatar þeim rétti ef krafa er ekki gerð um bætur til félagsins innan árs frá því að hann fékk vitneskju um þau atvik sem hún er reist á eða því hefur ekki borist tilkynning um vátryggingaratburð með öðrum hætti.*“ Framangreint ákvæði leiðir til þess að umræddur frestur byrji að líða þegar með sanngirni megi ætlast til að tjónþoli geri, eða megi gera, sér grein fyrir því að um sé að ræða sjúkdóm sem getur eftir atvikum haft í för með sér bótarétt. Það er því háð ákveðnu mati í hverju tilviki við hvaða tímamark skuli miða í þessum efnum og kemur þá ýmislegt til skoðunar, s.s. eðli einkenna og batahorfur, hvernig samfellu í einkennasögu og lækniþjónustu er háttað og hvort og hvenær tjónþoli fær til dæmis upplýsingar um viðkomandi sjúkdóm. Af gögnum málsins verður ráðið að sonur M hafi verið greindur með sykursýki í febrúar 2023. Þar sem tilkynning um sjúkdóminn barst V ekki fyrr en 5. janúar 2026 verður því að telja að hún hafi ekki borist innan þess eins árs frests sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga. Þá telur nefndin að M hafi ekki lagt fram nein þau gögn sem bent gætu til þess

að V hafi vanrækt upplýsingaskyldu sína gagnvart vátryggingartaka með þeim hætti að áhrif ætti að hafa á framangreinda niðurstöðu.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr barnatryggingu hjá V.

Reykjavík, 9. júní 2026.

rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Anna Lilja Ragnarsdóttir